

Koulusaleista jalkapallohalliin

Hallin ehostus kerää kiitosta

Lukemattomat jalkapalloilun ystävät ja ehkäpä muutkin hallissa tänä talvena vierailleet eivät ole välttyneet ihastukselta sisään astuessaan. Uusi päällyste, lisävalaistus ja muutkin ehostustoimet ovat tuottaneet julki sanontoja: Ollappa tällainen meidän pelivuosina, kuinka hyviä me olimmekaan olleet", "Nyt tämä on sellainen kuin sen olla pitää." Tällaisia lausahduksia on kuultu myös hallissa vierailneiden joukkueiden edustajilta.

Tärkeintä oli hallin pohjan uusiminen, joskin senkin rahoitukseen vaadittiin jalkapalloseuroilta mukaantuloa. Oli lähes loukkaavaa, kun pikkujuniorit lippaineen olivat marketeissa armoa anomassa. Paljon matkan varrella koettiin tämän ei toki ollut ikävin kokemus Kokkolan kivikkoisilla hallipoluilla.

No jotain toki vielä on parannettavaa, mm katsomotilat, yleisöpalvelutila, yhteys huoltorakennukseen jne., mutta kesän kentillä tappioiden syitä ei tarvitse enää hakea heikoista talvisista harjoitteluosuhteista.

KPV ja myöhemmin syntynyt Pallo-Veikko -lehti ovat olleet aktiivisesti seuraamassa, antamassa vauhtia ja ottamassa kantaa jalkapalloilun harjoitusolosuhteisiin Kokkolassa. Tämän lehden tekijöillä ei ole tietoa 1935 vihityn urheilukentän "synnytystuskista", mutta sen jälkeen merkittävimmässä liikkahduksissa on mukana oltu tunnelmallisesta Kalahallin kentästä aina nykyiseen jalkapallohallin uuteen päällysteeseen saakka.

Tarkasteltaessa kokkolalaisten jalkapalloilijoiden harjoitusolosuhteita talvisin ja rospuuttokausina oli '60-luvun alussa maapohjahallin nyky-

Jalkapallohallin uuden tekonurmen avajaistilaisuudessa myös kaupunginjohtaja Antti Isotalus testasi alajärveläisen päällysteen tason.

urheilutalon rakentaminen valtaisia harppaus parempaan. Siirryttiinhan jäisiltä parkkipaikoilta ja pienistä koulusaleista yhteen maan parhaimmista maapohjahalleista, josta KPV merkitsi osakkeita Veikkojen jälkeen toiseksi eniten.

Seuraava vaihe oli kuplahallin (45x90 m) rakentaminen Santahakaan, kiitos paljolti "Rukka" Störlingin. Tämäkin hanke vaati lukuisia kokouksia ja koettiin pettymyksiä matkan varrella milloin minäkään syyn takia. Hallin iäksi Rukka lupasi kymmenen vuotta, mutta sen olikin kestettävä tuplasti sen verran. Edesmenyt kaukolämpöinsinööri Greger Indola toi Pallo-Veikossa esiin oman mielenkiintoisen mausteensa: maapohjahalli, johon otetaan lämpö alueen vieressä kulkevan kaukoläm-

pöverkoston paluuedestä.

Nykyinen halli ei ollut ainaakaan helpommin saavutettavissa. Pallo-Veikossa 1980 esiteltiin Lahden hallia malliksi. Aiheellisesti Pallo-Veikossa 1988 kyseltiin "Missä harjoitellaan, kun Kuplaa ei enää ole". KPV:n junioripäällikkö Eero Lumppio kyseli Pallo-Veikossa: "Ajaako aika ohi ellei hallia ja seurojen yhteistyötä" ja Olli Telimaa kertoi lehdessä KPV:n joutuvan turvautumaan pelituntumaa hakiesaan Oulun ja Tampereen halleihin. KPV:n toimesta - kaupungin ykköseurana jalkapalloilussa - asiaa pidettiin esillä ja eräänä iltana saatiin muutama kh:n jäsen kuuntelemaan seuran ajatuksia silloisen Säästöpankin kokoushuoneeseen. Perin heiveröisiä olivat mukaan tulleiden tietämykset jalkapalloilun merki-

tyksestä Kokkolalle.

Seurat yrittivät yhdessäkin viedä asiaa eteenpäin kirjelmöimällä valtuustolle 1991, mutta lamaan vedoten pallottelu saattoi jatkua. Asiaa vaikeutti jossain määrin sekin, että yhteistyö seurojen kesken ei ollut parasta mahdollista. Tuotiinpa esille jopa uuden minihallin rakentaminen, minkä ajatuksen taakse KPV:n edustajat eivät lähteneet.

Paljon noissa ympyröissä mukana olleena ja kirjelmiäkin tehneenä haluan antaa tunnustusta nykyisestä hallista Peter Forsströmille. Hän uhrasi paljon aikaa ja varmaan varojakin kehitellessään uutta ja mahdollisimman taloudellista täysmittaista halliratkaisua. Peterin kiinnostuksella oli varmastikin merkittävä osuus hallinhank-

keen vauhdituksessa. Jonkinlaisen tunnustuksen jalkapalloväki on Peterille velkaa. Valittavaa, että työtä ei palkittu urakkakilpailua ratkaistaessa.

Kokkolan jalkapallohallin nimi vain ei istu hyvänä mieleeni niin korkealle kuin arvostankin Arvo "Kippari" Lambergin pelaajauraa KPV:ssä. Huipentumana 110 sarjaottelua yhteen putkeen KPV:n mestaruussarjajoukkueessa 10.6.1970 - 29.9. 2974. Liekö tuo nimiehdotus saanutkaan virallista hyväksyntää. Nimikilpailukin jäi aika torsoksi. Kaipaisin nimessä jotain Kokkolaan kaupunkina liittyvää, jolloin se kertoisi vieraillekin paremmin missä päin Suomea kyseinen loistava halli on. Esimerkkejä on. Kohutuullista ainakin on toivoa, että hallin nimi olisi kirjoitettu suomeksi sisäänkäynnin päällä olevaan logoon.

***

Oman lukunsa Kokkolan jalkapalloilun olosuhteissa muodostavat ulkokentät. Nykyisellään ne eivät mahdollista nousua maan pääsarjaan ellei Palloliitto katso läpi sormien ja sitä se tuskin enää tekee.

Tätäkin asiaa on vuosien varrella pidetty KPV:n toimesta esillä. Pallo-Veikossa 1970 esiteltiin silloisen kaupunginarkkitehti Marjatta Mäkisen laatima mielenkiintoinen suunnitelma nykyisen keskustan pyhittämiseksi jalkapallostadioniksi. Idea, jota sopisi vieläkin pitää vireillä. Joka tapauksessa varsin mielenkiintoisia ja muistorikkaita tahtumia pitää sisällään kolmiyhteys: Rautatientori-Kalahalli-Keskuskenttä muillekin kuin allemerkitylle.

vote

Tommista Jimiin

Vuoden juniori valittu 21 kertaa

Vuonna 1984 käynnistyneestä vuoden KPV-juniorin valinnasta on juniorijaosto pitänyt kiinni kunniakkaasti ja joka vuosi on titteli löytänyt voittajansa. 2003 jaosto päätti valita ensi kerran myös vuoden tyttöjuniorin. Idea vuoden KPV-juniorin valinnalle tuli Kokkolanseudun Säästöpankin silloiselta markkinointijohtaja Kalervo Luokkalalta. Palaute-taanpa mieliin taas kerran tämän arvostuksen saaneet.

Tommi Syrjälä (1984), Peter Lågland (1985), Jyrki Mild (1986), Jari Pussinen (1987), Tommi Pikkarainen (1988), Marko Sorvisto (1989), Petri Haapasalo (1990),

Janne Ahtinen (1991), Ville Laakkonen (1992), Kenneth Granlund (1993), Tero Koskela (1994), Teemu Parpala (1995), Miika Koppinen (1996), Jukka Hakala (1997), Miika Koppinen (1998), Petri Piispanen

(1999), Henri Myntti (2000), Niko Kalliokoski (2001), Ilari Nikula (2002), Tommi Kauppinen (2003) ja Jimi Tuomaala (2004).

Monta sittemmin varsin menestyksestä pelaajauraa löytyy näiden nimien taustalta. Ainoa "särö" jaostolle tuli 1998, kun Miika Koppinen valittiin toistamiseen vuoden junioriksi. Tarkoitus näet oli alunperin, että samalle pojalle ei titteliä kahdesti anneta olkoonkin ansiot kuinka merkittävät tahansa.

Vuoden tyttöjuniorin titteli on siis annettu tähän mennessä kahdesti. 2003 sen saavutti Sara Myntti ja viime kaudelta Henna Kuusela.

Celtic-tylulla 34 voittajaa

Skotlannin maineikkaan Celticin vierailu Eurooppa Cupin merkeissä Kokkolassa 1970

KPV:n vastustajana synnytti Celtic-tylun ja arkkitehtinä oli itse Väinö Paavolainen. Ensimmäisenä sen sai haltuunsa Pekka Kuusela ja sama "napero" vielä seuraavanakin vuonna, kunnes päätettiin tämänkin palkinnon suhteen, että sen voi saada vain kerran pelaajauransa aikana. Nyttömin palkinto löytää voittajansa D-vanhempien piiristä. Luetellaanpa tästäkin muistin virkistämiseksi ne pojat, joilla taulu on vuoden ollut palkintokaapissaan.

Pekka Kuusela (1970 ja 1971), Pasi Torppa (1972), Pekka Kovalainen (1973), Jukka Asiala (1974), Markku Honthal (1975), Petri Gustafsson (1976), Arto Palosaari (1977), Esa Ihalainen (1978), Petr Lågland (1979), Kimmo Sikkilä (1980),

Esa Jokinen (1981), Vesa Heikkinen (1982), Marko Leh-

Edustusjoukkueen valmennusrenkaaseen kuuluvat KPV:n valmentajien valitsema eri vuosien KPV-juniorit: Niko Kalliokoski vas., Henri Myntti, Tommi Kauppinen, Ilari Nikula ja Petri Piispanen. Lisäksi kuvasta puuttuva Jimi Tuomaala vuoden 2004 KPV-juniorina kuuluu samaan joukkoon.

tonen (1983), Mikko Lilja (1984), Lauri Kanerva (1985), Risto Salminen (1986), Petri Peltoniemi (1987), Tero Koskela (1988), Mikko Sorvisto (1989), Sami Vähärautio (1990),

Ari Kangasniemi (1991), Petri Piispanen (1992), Tuomo Paavolainen (1993), Matti Ala-

joki (1994), Tuomas Herlevi (1995), Samuli Moilanen (1996), Ilari Nikula (1997), Juuso Tuomaala (1998), Mico Uusitalo (1999), Tuomas Kiiskilä (2000),

Olli Lamminen (2001), Henri Wennström (2002), Patrik Byskata (2003) ja Kim Palosaari (2004).